

Milý čtenáři, milá čtenářko,

Jak předávat víru?

Jak předávat víru? Odpověď na tuto otázku není jednoduchá a nejde ji vyřídít na polovině stránky. Různé biblické texty nás ovšem k drobným krokům na cestě k odpovědi mohou inspirovat. Třeba z listu Koloským: Žijte v Kristu Ježíši, píše se tam. První poznatek: víra se žije! Víra není suma pouček či pravidel chování. Víra je způsob života, je to zážitek, prožitek. Víra je něco aktivního. Je to život v Kristu Ježíši.

To je druhý poznatek. Způsob, jak Kristus nesl a předával víru, to je základ, na kterém i my se svou vírou stojíme (jak v obsahu, tak i ve způsobu). Z evangelia si můžeme všimnout, že Ježíš o víře mluvil poměrně moderním a přijatelným jazykem podobností, docela často názorně předváděl, co víra znamená. To třeba když vyháněl kupce z chrámu, nebo vjížděl do Jeruzaléma na oslát-

ku, nebo když seděl u jídla s hříšníky a hovořil s nimi. Život víry v biblickém podání nás zve k aktivitě, účasti. To až později jsme si my, lidé, zvykli, že víra je jen naslouchání či v horším případě zbožné civění.

Základ víry je Kristus, jeho slovo a jeho jednání. Základ víry je aktivní a osobní uchopení a prožívání (žití) tohoto slova

a jednání. V tom jsme byli vyučeni a toho se máme držet. Že při tom před světem občas vypadáme jako šašci (s prominutím), to k tomu zkrátka patří. Když ovšem víme, na čem nám v životě záleží, můžeme se nad hodnocení světa kolem nás povznést.

Co ovšem nemůžeme vynechat, je neustálá vděčnost za to, že můžeme život víry prožívat. Poznatek třetí: znovu a znovu vzdávejte díky.

Štěpán Brodský,
hlavní kaplan Diakonie

Jdeme po cestě do Emauz a potkáváme neznámého člověka. Zastavuje se s námi, nezavazně hovoříme. Ta slova přece známe... Čteme je v Písmu svatém, posloucháme při kázání v nedělních bohoslužbách, tryskají z našeho nitra při modlitbě...

Je to On. Jako každé Velikonoce i ty letošní čteme a posloucháme slova o jeho oběti, o lidské licoměrnosti i neskutečné lásce Boží. O slavném zmrtvýchvstání Božího Syna a radostné naději pro nás, kterým stejně jako tehdy apoštolům na cestě do Emauz není lehké. Je to On, naše víra, naděje, láska.

Nezapomínejme na Velikonoce, žijme je každý den.

Jsmo sice stále bez faráře, ale na kazatelnu každou neděli vystupují hosté a Bůh k nám skrze ně promlouvá. Na „svého“ faráře se těšíme, chystáme mu faru. Do té doby nás čeká ještě mnoho práce, ale i mnoho krásných dní. Třeba Svatodušní svátky. Prosme, abychom Bohu rozuměli tak jako apoštolové v oněch dnech. Pak na naší „cestě do Emauz“ budou jistě všechny úkoly snazší, trápení menší a břemena lehčí. To vám i sobě přeje

Ivana Jenišťová

Narozeniny v květnu

5. 5. Karel Kachtík	19. 5. Libuše Janošíková
8. 5. Jarmila Loudová	19. 5. Věra Jašová
12. 5. Martin Solich	19. 5. Helena Korandová
14. 5. Marta Schulmeisterová	20. 5. Jaroslav Ryšavý
15. 5. Lubomír Jenišť	20. 5. Marta Solichová
15. 5. Marie Jiříčková	20. 5. Marek Vraj
16. 5. Miloš Vítek	24. 5. Anna Chrastinová
19. 5. Eliška Hartlová	29. 5. Eva Blažková

Křest

V neděli 3. 4. byl pokřtěn Štěpán Hromádka.

Kristus stále čeká s otevřenou náručí

V neděli 3. dubna byl při bohoslužbách pokřtěn Štěpán Hromádka. Křest přijal z rukou svého pradědečka bratra faráře Josefa Hromádky, který byl tu neděli hostem na naší kazatelně. V kázání na verš z evangelia Markova 10, 13 hovořil o dětech v církvi. „V posledních letech jsme slyšeli zprávy o tom, že v našem národě se rodí každý rok méně a méně dětí. Statistiky dokazovaly, že jsme se dostali s tak nízkou porodností na úroveň zemí, které řadu let trpí občanskými nepokoji a bídou,“ zahájil br. farář kázání a pokračoval: „Vlny imigrace do Evropy prý mají zachránit její populační úbytek. Pravda, v posledních dvou-třech letech tomu u nás bylo trochu jinak. Porodnice prý praskaly ve švech a zrušené mateřské školky se začaly nahrazovat jakousi sousedskou péčí o děti.

Je jen dobře, že děti se v rodinách mladých lidí objevují. To je dobré znamení. Kdo ví, zda málo narozených dětí v posledních letech nesignalizovalo, že děti jsou od pradávna radostí i starostí. Ta dvě slova k sobě nerozlučně patří: **radost a starost**. Člověk dává spíše přednost radosti a užívání před jakoukoli starostí. Starostem se raději vyhýbáme.

Když otevřeme bibli, čteme tam, že děti byly považovány především za projev Božího požehnání, jsou vzácným darem. Připomíná to třeba životní příběh Abrahama a Sáry úpěnlivě vyhlížejících dětí ve své rodině. Bezdětnost byla vnímána jako Boží nepřizeň. Rodina bez dětí byla chápána jako ztráta budoucnosti. Děti byly očekávány a vítány. A čím jich bylo více, tím lépe. V mnoha oblastech

orientálního světa je i dnes toto myšlení stále živé a přítomné.

Proto také Pán Ježíš mluví dost často o dětech. V příkladech, v podobenstvích a v obrazech. A kde mohl, tam se s dětmi setkával.

Záznam a vyprávění evangelisty Marka, který máme dnes před sebou, to jen potvrzuje. A je to příběh velice zvláštní a pozoruhodný. Evangelista Marek zaznamenal v té souvislosti tři důležité okruhy: Kristovu řeč o manželství, o dětech a o vztahu k majetku. Tyto tři okruhy jsou spojeny jediným motivem – a tím je ŽIVOT.

To první, co potom slyšíme, že: „... přinášeli k němu děti, aby se jich dotkl.“ Tu nejde o žádnou magii, jak to někteří vykládají – lidé chtěli od Ježíše požehnání pro své děti. V těch dobách požehnání udíleli kněží, proroci nebo věhlasní učitelé, kteří měli přirozenou velikou autoritu mezi lidmi. A požehnání se předávalo vkládáním rukou.

Rodiče těch dětí rozpoznali, že Ježíš tuto autoritu má. Přáli si, aby jejich dětem požehnal. Byl to projev jejich víry. To je důležité rozpoznání. Avšak ještě důležitější je, že Je-

žíšovo požehnání nechtěli pro sebe. Chtěli je pro své děti. V té době to bylo ovšem neobvyklé. Děti – jak jsme slyšeli – byly sice považovány za Boží požehnání, ale ve věcech náboženských byly dost přehlíženy.

Rodiče se o ně starali tak, že je nechali vyučovat v synagogách. To byla Mojžíšovým zákonem přikázaná povinnost. Děti samy se náboženského života nemohly účastnit. Židé v té době rozuměli náboženskému životu jen ve dvou polohách: 1. v účasti na obětní praxi v chrámu a 2. v každodenním plnění Zákona ve všedních dnech. To se však dětí netýkalo.

A tady je nejspíše důvod, proč učedníci zakazují rodičům, aby své děti k němu přinášeli. Musí si počkat, až dorostou. JENŽE Ježíš to vidí jinak. Děti skutečně o víře a náboženství ještě mnoho nevědí. A v tomto příběhu byly velice malé, že je dokonce přinášeli. Kristus se jim přesto chce věnovat.

Z jeho úst zazněla slova: NEBRÁŇTE JIM. Jsou to tatáž slova, která později církev začala užívat před křtem jako znamení, že člověk může ke křtu přistoupit, že tu nejsou žádné překážky. Učedníci však chtějí rozhodovat, koho pozvat, koho odmítnout. Jenže Ježíš s takovou zásadou nesouhlasí. A důrazně. To je první myšlenka tohoto příběhu. A má podobu důležité otázky: Co je naším úkolem, kterým jsme pověřeni i my, rodiče, vůči našim dětem?

Máme jim umožnit přístup ke Kristu, k evangeliu, k pokladu víry. K němu je přivádět a nikoliv jim v tom zabraňovat. Nejen rodiče, ale i církev dnes má stále stejný úkol: umožnit jim to, předložit, srozumitelně nabídnout. To je náš úkol. Úkol církve, rodičů a kmotrů. Dál už to je věc Kristova, věc Boží, dotkne-li se člověka, jeho myšlení, jeho srdce a života. Následná víra – to je Boží dar.

Je tu i druhá myšlenka. Ježíš děti přijímá právě proto, že se s nimi ještě v náboženských úkonech vůbec nepočítalo. Ujímá se jejich bezmocnosti. Dobře ví, že dítě dokáže velké i malé věci přijímat prostě – jako dar. Nekalkuluje jako dospělí lidé, aby přijali jen něco za něco – a uhájili si tak svoji domnělou nezávislost.

Tuto bezprostřednost dětí dává Kristus za příklad dospělým. Kristus je přijímá, aby je uvedl jako příklad pro dospělé a řekne: „Kdo nepřijme království boží (tj. Boží milost, Boží lásku, Boží odpuštění) tak bezprostředně jako dítě, nevejde do něj.“ To není vyhrůžka, to je jen jasná výzva k přemýšlení a k rozhodnutí.

Když Pán Bůh vyváděl Izraelce z Egypta, nekladl si otázku, zda je ten lid dost kvalitní, zda si to zaslouží, aby byl vyveden z otroctví na svobodu. Vyvedl je a pozval na zvláštní životní cestu v Boží společnosti. Nástupce Mojžíšův Jozue jednou

oslovil celý národ, když se domnívali, že si prostě zařídí život po svém. Je to jeho známá výzva: „Vyvolte si, komu budete sloužit. Ale ať se rozhodnete jakkoliv, já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ Nikoli nucení, opět jen příklad.

Z Kristova vystupování, oslovení a kázání můžeme slyšet i dnes pozvánku: Chceš-li, přijmi, nechceš-li, neber. Domníváš-li se, že nic nepotřebuješ, pak to nech tak. Ochudíš se o duchovní hostinu života. Ne proto, že by ji Kristus někomu nepřál, ale proto, že o ni člověk nestojí. Nestojíš-li o Boží blízkost a milost, budeš si muset stačit bolestně sám.

Pokud víme o bohatství evangelia, které Kristus nabízí, je to jen dobře. To je podstata křesťanství. Pokud víme, že vyhlížíme pro svůj život vzácný dar smíření a pokoje – pak vezme, že nás – jako i naše děti – Kristus stále čeká s otevřenou náručí. Tak to znázorňuje symbol Vzkříšeného Krista s otevřenou náručí vůči všem.

Tak čeká Kristus na všechny jako na ty děti, na něž vkládal ruce a kterým žehnal. Ten příběh o dětech, o jejich rodičích a učed-

ních je živým obrazem toho, jak Kristus je stále připraven přijmout nás všechny do své blízkosti. A jak mimořádným úkolem církve je uvolnit cestu, aby k němu lidé mohli přicházet. Přejme si z celého srdce, aby tou otevřenou bránou ke Kristu byla a stávala se každá rodina, kde otec a matka naplňují svoji jedinečnou úlohu života při dětech, které jim byly svěřeny.“

„Milé sestry, milí bratři, po tomto kázání bude vykonána svátost křtu. A po každém přijatém křtu pro naše děti nastupuje odpovědná rodičovská kmotrovská péče o dorůstající generace dětí a mládeže, kde otec i matka radostně a vděčně přijímají své rodičovské poslání. Přejí všem rodinám v naší zemi, neseme-li ještě znaky křesťanské civilizace, aby se vydaly na cestu za Kristem. Ať se vydávají za prostou náplní života ve vzájemné úctě, lásce, službě a milosrdenství. To je mé přání při této bohoslužbě pro malého novorozence, který přijme křest a také pro všechny odpovědné, laskavé, trpělivé a vytrvalé matky, otce a kmotry v tomto sboru a nejlépe v celé naší zemi. Amen.“

ThDr. Josef Hromádka

Sborový program na květen

01. 05. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Josef Hromádka</i>
02. 05. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
03. 05. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
04. 05. středa	09.30	Maminky s dětmi	
05. 05. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
	18.30	bohoslužby - Nanebevstoupení Páně	
06. 05. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
08. 05. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Jun</i>
	13.00	bohoslužby	DD Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
10. 05. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
11. 05. středa	19.00	Sešlost u Šveců	
13. 05. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	17.15	konfirmační příprava	
	18.00	mládež	
15. 05. neděle	09.00	bohoslužby - Hod Boží svatodušní	<i>Antonín Plachý</i>
16. 05. pondělí	18.30	bohoslužby - pondělí svatodušní	
17. 05. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
18. 05. středa	09.30	Maminky s dětmi	
19. 05. čtvrtek	13.45	Seniorklub	
20. 05. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
22. 05. neděle	09.00	bohoslužby	
24. 05. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
27. 05. pátek	14.30	Klub dobré zprávy	
	18.00	mládež	
29. 05. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Aleš Wrana</i>
31. 05. úterý	16.15	biblická hodina pro děti	
	18.00	biblická hodina	
		setkání VŠ mládeže – podle domluvy	
8. 5. neděle	14.30	koncert SCHEA	
13. 5. pátek	19.00	koncert Daniel Jun a japonská houslistka Sakura Itoh	

Ze sborového života

Zpráva z dubnové schůze staršovstva

Po úvodní pobožnosti sestry E. Palové Dostálové na téma Stvoření – podle kázání faráře Pavla Pokorného nad 8. kapitolou epištoly Římanům – zahájilo staršovstvo své jednání.

1. Hodnocení uplynulého období bylo vděčnou chvílí za všechny aktivity sboru.

V našem sboru se konalo setkání konfirmandů našeho a prostějovského sboru, konfirmandi se zase o něco víc poznali a sblížili, díky patří zejména br. farářům Junovi, Daníkovi Batlovi a manželům Markovým.

Na Květnou neděli proběhlo pro děti v nedělní škole pásmo krátkých zastavení podle pašijního příběhu s kladnými ohlasy, děti byly pozorné. Následovalo divadlo mládeže z Čáslavi – vyvolalo diskusi, ne pro každého byl srozumitelný závěr i při profesionálně připravené kombinaci filmu a hraných částí.

Při pašijích, které tentokrát připravila Sešlost, byly zapojeny i děti, ukázaly se nové talenty a byla oceněna možnost doznění a ztišení po ukončení.

Velký pátek – poprvé zase státní svátek a jen jedny bohoslužby – velká účast, velká sbírka. Br. farář Bohuslav Vik pohovořil po ohláškách také o své překladatelské činnosti a zpěváci pod vedením E. Čejkové jako poděkování zazpívali píseň z EZ, kterou br. Vik přeložil.

Boží hod velikonoční – sloužil br. Wrana, spirituál KEA, studentka KEA oživila bohoslužby varhanními skladbami - nezvykle slabá účast

ve srovnání s předchozími lety, a také nižší sbírka na Jeronýmovu jednotu. (Nová situace státního svátku na Velký pátek a 4 dnů volna).

Velikonoční pondělí – bohoslužby s poděkováním za kázání s. Janě Hojné a pak Pašije v Moravském divadle – ekumenický projekt, na kterém se podílelo mnoho členů našeho sboru – silný zážitek, dokonale připravené.

V pátek 1. 4. 2016 byl hostem na mládeži Vítězslav Vurst, nemocniční kaplan. Provedl mládež tématem umírání.

V sobotu 2. 4. 2016 seniorátní setkání učitelů NŠ v Prostějově, hostem byla Jana Hofmanová, farářka ze šternberského sboru. Účast 5 sester z našeho sboru, osobní, inspiřující a tvůrčí setkání.

V neděli 3. 4. kázal jako pravidelně v tomto období br. f. ThDr. Josef Hromádka a byl pokřtěn jeho pravnučkou Štěpán Hromádka.

Přijali jsme pozdravy od br. Joela Rumla, který dne 2. 4. oddal Tomáše Hudečka v kostele ČCHS – velká svatba.

Harmonogram pro nejbližší období

- V pátek 7. 5. se nebude konat setkání konfirmandů, br. farář má schůzi staršovstva prostějovského sboru.
- 13. 5. Klavírní koncert Dana Juna a japonské houslistky Sakury Itoh.
- 3. – 5. 6. (pátek – neděle) – zájezd trubačů Consonare do Drážďan, společný koncert s dalšími trubači, je možné se připojit jako doprovod
- 10. 6. pátek – Noc kostelů

- 18. 6. sobota – seniorátní den v Zábřehu
- 24. – 26. 6. (pátek-neděle) – Setkání konfirmandů olomouckého a prostějovského sboru v Prostějově.
- 26. 6. neděle – setkání rodin s dětmi v Prostějově, grilování
- 25. 9. 2016 (neděle) – instalace Jana Lukáše v Olomouci

V průběhu jednání byl podrobněji připraven program a organizace náročnějších akcí.

Z dalších projednávaných bodů:

Pamětní listina – staršovstvo diskutovalo a odsouhlasilo návrh pamětní listiny a listiny o činnosti sboru, které vypracovali br. Bartušek a s. J. Hojná. Tyto listiny budou uloženy do opravené báně při instalaci kříže na věž kostela.

Sborová tiskárna – opravit nebo koupit novou, a jakou? Širší diskuse nad podklady D. Batly, před konečným rozhodnutím bude dále konzultováno a hodnoceno nad specifikací požadavků – jde i o potřebu usnadnění a zjednodušení tisku Posla.

Postup opravy fary – br. Marek Vraj za technickou komisi informoval staršovstvo o průběhu a stavu rekonstrukce: vodař (p. Svozil) je s pracemi ve skluzu. Br. kurátor jej bude kontaktovat, aby sjednal nápravu. Elektrikář je spolehlivý. Začala příprava instalace sádkokartonů (br. Zubal). Zedník zaslal ceník svých prací, požadavky na zednické práce, které objednáme, připravil br. Šimon Batla. V současnosti technická komise řeší osvětlení v hale, a také výběr a nákup vybavení, souvisejícího s instalacemi. Ve sbírce „Myčká“ bylo vybráno 2. 500,- Kč.

Z ostatních projednávaných věcí vybíráme: Výuka konfirmandů zdárně pokračuje. Na doporučení br. faráře staršovstvo odsouhlasilo zakoupit každému konfirmandu soubor pracovních listů „Dvakrát měř – jednou věř“.

Přišla zamítavá odpověď k možnosti parkoviště v areálu kasáren. Projednán postup řešení návrhů revizní komise ve zprávě pro VSS. Za organizaci k dořešení kříže na věži děkujeme br. Bartuškově – pomocí jeřábu se sejme báh a tyč, po prověření situace a získání povolení MMÚ bude opět jeřábem uchycena báh (s pamětní listinou) a nový kříž. Staršovstvo rozhodlo podpořit účastníky kurzu v Jánských Lázních z našeho sboru příspěvkem ve výši 1000 Kč na osobu. Navrženo řešit osvětlení mezi členy sboru v souvislosti s množivými případy, kdy lidé bez domova před bohoslužbami žebrají o peníze, bude zřejmě nutné zavést i služby u dveří. Bude zorganizováno školení k obsluze výtahu – je nutné zabránit nepoučené manipulaci, která může způsobit nemalou škodu. Byl navržen postup k úpravě pojištění budov se zahrnutím budovy v Nákle. Paní Krchňáková – budoucí nájemnice bytu v Nákle bude kontaktována k posouzení pokračování opravných prací a dohodě o dalším postupu.

Bylo projednáno **hospodaření sboru** v březnu 2016 a postup udělení půjčky od Jeronýmovy jednoty pro opravu fary. Konkrétní údaje jsou uloženy u bratra pokladníka.

Uvádíme výsledky celocírkevních sbírek:
Sbírka na hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty 6 716 Kč
Postní sbírka pro Diakonii 18 390 Kč
Doposud je vybráno na Jeronýmovu jednotu 8 500 Kč

Uhradili jsme pro opravu fary:
Zálohy na opravy oken 245 000 Kč
Zálohy na kanalizaci 100 000 Kč
Zálohy na elektroinstalace 70 337 Kč

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 22:04 písní EZ 675 (*Přijď již, přijď Duchu Stvořiteli*), modlitbou a modlitbou Páně.

S využitím zápisu A. Gabrielové připravil Jan Matějka

Ohlédnutí za Pašijemi 2016

„Bděte tu se mnou, bratři moji, strach mně svírá a duše bolí.“ Píseň, která odráží Ježíšův zápas v Getsemane před cestou na Golgotu. Vítězslav Šlahar ji na představení Pašije 2016 zazpíval opravdu nádherně. Představení se odehrálo hned dvakrát na Velikonoční pondělí před vyprodaným Moravským divadlem v Olomouci. Pašije složila Jarmila Beková z Olomouce. Pásmo třinácti písní prokládané verši psala autorka s přestávkami přes deset let. Sny se prý mají nechat dozrát. V případě Pašijí stálo za to si počkat, až přijde ten správný čas. Loni na jaře se začala scházet kapela, od podzimu pak intenzivně nacvičovali i zpěváci a tanečníci. Za své úsilí byli účinkující i autorka oceněni ovacemi ve stoje na obou představeních. Už od počátku bylo touhou organizátorů, aby představení bylo nějakým způsobem prospěšné našemu městu i prakticky. Jednalo se tedy o benefiční akci a výtěžek 100 000 Kč byl věnován olomouckému Klokánku, i proto, že jedna z tanečnic zde pracuje.

Výrazový tanec, který vynikl díky skvělému profesionálnímu osvětlení, ještě umocnil poselství písní. Dvě taneční sóla na dvě sólové písně Jarmily Bekové střídala skupina 11 tanečníků různého věku. Vizuální vjemy doplnila ještě videoprojekce. Sóloví zpěváci se svých rolí zhostili také úžasně, již zmíněný Vítězslav Šlahar jako by se pro obtížnou roli Pána Ježíše přímo narodil. Podobně se hodil herec Jiří Sedláček do role Piláta. Mnoho diváků mi vyprávělo, jak je při jeho sólu mrazilo. Do textu písně „Já na něm vinu nenalézám, na vás padne tato vina“ se ozýval křik davu „Ukřížuj!“ A přitom mrazilo i nás zpěváci: „Na nás padne tato vina!“ Jeden divák se mi světil, že nejhlubší moment v Pa-

šijích byl právě v této chvíli, když mu došlo: „I na mne padá tato vina.“

S o to větší radostí jsme na konci zpívali „Pán byl vzkříšen, Sláva Bohu.“ Každý jsme si prožili kus Pašijí, i mnozí diváci nenápadně utírali slzy dojetí. Boží dotek. Skrze melodii, poezii, tanec, lze mluvit přímo k lidskému srdci. Podle ohlasů diváků mnozí cítili něco nad své chápání. Sláva Bohu.

Ptala jsem se několika účinkujících, co se jim na Pašijích nejvíce líbilo. Jedna mi odpověděla: „To, že se spojili křesťané z různých církví v Olomouci při jednom společném projektu. V tom společenství bylo něco jedinečného.“ Další odpověď: „Asi moci zpívat ve sboru, ale ne tak ledacos, i když už to je zážitek: zpívat na prknech Moravského divadla. Ale zpívat tam společně *Vzdejte chválu Bohu nebes*, to je Boží zázrak!“

Pochvalné ohlasy přicházejí od dalších a dalších diváků. Ti, kteří to viděli, by šli rádi ještě jednou. A ti, kteří nemohli přijít, by to opravdu rádi viděli. Dva dny po premiéře už psala autorka na facebooku, že se hledá vhodný termín a prostory na další opakování. Každopádně se všichni těšíme na video, které natáčela firma Vista film ze Šumperka, producenti křesťanských filmů. Takže DVD bude profesionální kvality. Pašije 2016 si to zaslouží, jak zhodnotil jistý divák: „Je úžasné vidět, že i křesťané umí dělat umění na profesionální úrovni.“ Toto ohlédnutí jsem začala písní: *Bděte tu se mnou*. Kolik probdělých nocí, kolik modliteb za tímto počinem je, ví jen Bůh. Ale my víme, že to stálo za to. Sláva Bohu.

Daniela Kenningová (psáno pro radio TWR, upraveno do Posla)

Pašije na Zelený čtvrtek tentokrát připravila Sešlost, písňe mezi čtením doprovodil Bohdanband.

Velikonoce jsme slavili také s obyvateli domovů pro seniory ve Chválkovicích (foto nahoře) a Hrubé Vodě (foto na protější stránce).

*Všichni v Bohu svém se těší,
spolu v chválách Jeho plěší.
Bratr bratra mile vítá,
silný mdlejším nepomítá.*

EZ 399

Milí kamarádi,

zase jsem v pokušení povědět vám něco z minulých let. Tenkrát všichni chlapi v 19 letech museli na dva roky na vojnu. Staří jim říkali: „Vojna není kojná!“ nebo: „Tam se naučíš poslouchat a uklízet...“ Některý vojáček se nedostal celé dva roky domů, jiný narukoval až na Slovensko. Tam se dostal na vycházce mezi věřící, oni ho po bohoslužbách pozvali domů a jejich děti se těšily, jak jim „ujo“ voják bude vyprávět.

Také do našeho kostela si našli cestu vojáci, kteří sloužili v Olomouci. Když se dostali na vycházku, brávali jsme je k nám a jednou se u oběda sešli dva. Ten starší, už byl mazák, říkal: „Vždyť já tě znám!“ „Však hej,“ povídal mladý ze Slovenska. „Nakázali ste mi rajony, že som mal špinavé boty.“ Od té doby měl nesmělý Jano snesitelnější vojnu.

Jiný voják k nám jezdil vždy, když měl volno. Kopal s námi brambory, hrabal seno, chodil také na brigády při opravě fasády našeho kostela. Hned věděl, kde je co k práci. Dnes je kazatelem CB a předsedou ERC.

Vy už na vojnu nemusíte. Díky Pánu Bohu za to, že žijeme v míru a pokoji. Ale práce by se pro vás taky našla. Třeba při opravě farního bytu. Kdysi existovala vítací služba mládeže. Takový mládežník musel přijít nejen včas, ale i dřív. Stál u vchodu a každého s úsměvem přivítal, podal ruku a nově přichozí říkali: „Tady o nás mají zájem.“ Ani byste nevěřili, jak máte krásné oči, když se usmíváte. Tu písničku 399 si přečtete, nebo zazpívejte celou. Je tam moc krásných rad.

Přeji vám velkou radost při jakékoli službě ve sboru i mimo sbor.

Teta Eva

Sborový den byl plný milých návštěv

Neděle 17. dubna se nesla ve znamení sborového dne. Při pravidelných nedělních bohoslužbách jsme se sešli nejen s naším hostujícím farářem Štěpánem Jančou z Orlové, ale také s našimi milými hosty z Athens, kteří se u nás zastavili při setkání zahraničních partnerů českobratrských sborů v Praze. Při zpěvu písní nás tentokrát doprovodilo sdružení Consonare.

Nejprve kázání. „Příběh proroka Jonáše v břiše velryby má dvojí symboliku. Žádné zvíře nemůže člověka pozřít a po třech dnech vyplivnout. Jonášovi se nechtělo splnit Boží vůli, raději volil smrt utopením. Velryba ho zachránila, pak ho vyplivla. Symbolika. Příběh člověka, který svou neposlušností jde ke dnu, Bůh ho pak zachraňuje. A Ninivští uvěří, aniž by měli důkaz. Podobně – farizeové odmítají uvěřit, že Ježíš je Mesiáš. Kolik důkazů by k tomu potřebovali? Je to opravdu Mesiáš? Taky se nám někdy nechce slyšet Boží hlas. Někdy člověk potřebuje zažít životní kopanec, který ho zastaví k modlitbě. Po celou dobu úprku před Bohem se Jonáš nemodlil – až když je v rybě. Najednou je to chvála Boha. Až v hlubinách. Začíná si vážit Boží moc, je s ním všude, i v rybě. V hlubinách moře, které je pro Izraelce podsvětím. „Ty jsi mne vyslyšel a zachránil.“ V těch třech dnech zoufalství si uvědomuje Boží přítomnost. Jako Kristus, který dokonce prošel smrtí. A vzkříšení je znamením, které je oporou naší víry. V Bibli je spousta příběhů, které na to odkazují. Ježíšův zápas nebyl jednoduchý. Neutekl jako Jonáš. Byl poslušný, a proto vstal z mrtvých. Záleží na nás, jestli budeme jako Ninivští, kteří uvěřili bez důkazů, nebo jako zákoníci, kteří chtěli stále nové důkazy.“

Štěpán Janča ještě své kázání v krátkosti přednesl v angličtině, aby i naši hosté rozuměli. Za doprovodu Consonare jsme pak Velikonoční zvěst zakončili písní Buď tobě sláva.

Pár otázek pro hosta***Kdy a proč jste se rozhodl pro dráhu faráře ČCE?***

Dostudoval jsem teologickou fakultu, absolvoval náhradní vojenskou službu a po ní se vrátil do Orlové, kde jsem dosud. Proč? Protože Pán Ježíš Kristus pro mne znamená něco důležitého. A věděl jsem, že mě potřebuje k této službě.

Pokud vím, působil jste krátce také ve velkém sboru v Českém Těšíně. Jaký je rozdíl mezi prací v malém a velkém sboru?

Pravda, byl jsem nějaký čas v Českém Těšíně jako druhý farář, ale první tam nebyl. Rozdíl mezi specifickým těšínským sborem a malým sborem v Orlové – v Orlové se farář musí snažit oslovit lidi za dveřmi, venku. Staré město Orlová bylo obětováno těžbě uhlí. Když chceme někoho oslovit, musíme jít ven za lidmi. Ať už za těmi domácími, kteří jsou přestěhováni na různá místa, nebo za těmi, kteří možná ani nevědí, že v Orlové je kostel.

V Českém Těšíně byl svého času největší sbor – 4-5 tříd Nedělní školy, 2000 členů, ve staršovstvu 12-15 lidí, všichni byli odborníci ve svém oboru, které sbor potřeboval. Na druhé straně to znamenalo někdy boj o tradice, které sboru občas přerůstaly přes hlavu; šlo třeba o udržení starších členů sboru apod.

A nakonec – dáte si kávu nebo čaj?

Po kávě a čaji sborový den pokračoval.

Sešli jsme se v sále faráře Prudkého k besedě s našimi hosty z Athens. Mark Harper, Susan Rathbun, Rebecca Silver a Linda Roger.

Pozdrav od přátel z athenského sboru nám vyřídil farář Mark Harper. „V Olomouci jsem nebyl už 4 roky,“ začal. „Ale vím o vás od přátel, kteří sem jezdí na English camp. Olomoucký sbor pokládáme za svou rodinu. Dobrá zpráva z Athens: 1. května oslavíme 50 let trvání našeho sboru! I když se to nerovná stáří sborů v Evropě, cítíme, že je to dar od Boha, že jste s námi! Přijďte na naši oslavu!“ – pozval nás Mark. Předal nám také jednoduché dárky – tašku s logem 50. výročí a pozvánku na oslavy, také publikaci k 50. výročí athenského sboru.

Sestra Iva Marková, která Markovu řeč tlumočila, pak řekla: „Před lety, když Pavel Janošik vyřezal pro sbor v Athens betlém, báli jsme se poslat ho poštou naráz, aby se neztratil. Když pak od nás někdo jel na ná-

vštěvu do Athens, vždy s sebou vezl další figurky. A dnes dostanete zbytek,“ podala sestra Marková americkým hostům figurky betléma.

Před společným obědem jsme se sešli opět v kostele a Štěpán Janča nám vyprávěl o své cestě do rumunského Banátu. Za našimi krajany, do evangelických vesnic, které jsme zároveň shlédli v plné kráse díky promítání fotek. Úchvatná čistá krajina, milí, čistí lidé, člověk jakoby se vrátil do zmizelého domova ke svým předkům.

A už nás čekal společný oběd – několik druhů polévek. Mohli jsme si vybrat, případně ochutnat vícero. Všechny byly výborné... Ještě chvíli vydechnout a už nás čeká koncert orlovské skupiny P.O.T.R.K. – People of the Risen King. Krásné irské a skotské písně, některé zpívané česky, krásná barva hlasů zpěváků. Děkujeme a přijďte častěji!

Ivana Jenišťová

Společný oběd při sborovém dni jsme prožili i s našimi přáteli z Athens.

Partnerství Athens-Olomouc neusíná

V sále faráře Prudkého jsme besedovali s našimi hosty z Athens - s Markem Harperem, Susan Rathbun, Rebeccou Silver a Lindou Roger.

Presbyterní konference v Hrabové

Osm členů našeho sboru se v sobotu 9. dubna 2016 zúčastnilo presbyterní konference v Hrabové. Začínali jsme již ve 12 hodin obědem, protože setkání bylo vedeno jako ukázka kurzů Alfa a tyto kurzy začínají vždy společným jídlem. Organizátoři chtěli ukázat ostatním sborům, jak kurzy Alfa v praxi vypadají a povzbudit ty, kteří by je chtěli ve svém sboru zorganizovat. Předali nám také mnoho cenných rad, zkušeností a zážitků. Velmi jsme ocenili, jak bylo vše dobře připraveno a zajištěno. Přestože je hrabovský sbor velmi malý, organizaci, za pomoci Zábřežských, zvládli výborně. Dopad kurzů Alfa byl za Zábřeh hodnocen velmi kladně. Ani ne tak ve smyslu, že by přivedly do sboru spoustu nových členů, s tím v naší společnosti nikdo nepočítá, ale jak působil a působí na členy sboru, kteří se zúčastnili, na jejich přátele, které pozvali, a na celé jejich společenství.

Na závěr br. farář Jan Hudec velmi poutavým způsobem přednesl historii sboru a zájemcům ukázal kostel i s věží a „hvězdárnou“.

Setkání bylo naplánováno v Hrabové, abychom se s tímto malým sborem mohli více seznámit a podpořit ho. A i když nám počasí vůbec nepřálo, za sebe jsem ráda, že jsem mohla Hrabovou navštívit.

Věra Schnaubeltová

Trojnásobný provázek nesnadno se přetrhne

Velkým darem sborového společenství je, že smí tvořit jednu velkou rodinu Božích dětí. Rodinu, která spolu navzájem i před Pánem Bohem sdílí radosti i starosti každodenního života. Radujeme se z nově narozených dětí, provázíme je na jejich cestě nedělní školou ke konfirmaci, do mládeže, při vykročení na společnou cestu životem. Modlitbou i konkrétní pomocí provázíme nemocné, stárnoucí a osamělé, trápí nás prázdná místa v lavicích, rozvody i loučení s těmi, kteří nás přešli do Božího království. To všechno do té velké rodiny patří. To všechno spolu můžeme s Boží pomocí nést a unést.

V neděli **24. 4. 2016** jsme mohli prožívat jednu z těch radostných událostí. S manželí **Evou a Janem Bartuškovými** jsme si vděčně připomínali **50 let jejich společného života**. Na začátku jejich vztahu stálo setkávání ve společenství olomouckého sboru a mládeže, kam si mladičká studentka Eva Palasová z jihomoravské Miroslavi brzy našla cestu. O něco déle trvalo, než našla cestu i k srdci Jendy Bartuška, jednoho z lídrů tehdejší mládeže. Jejich vztah měl dobrý základ ve společném prožívání víry, tak jak k němu byli oba vedení ve svých rodinách

i sborech. Na tomto základu postavili i své manželství.

Svůj manželský slib věrnosti, lásky, vzájemné opory a pomoci, daný před Bohem i lidmi, naplňují už 50 let. Jen oni sami vědí, co všechno jim bylo dáno na této dlouhé cestě prožívat. Především ale vědí, že na to všechno – radostné i těžké, nikdy nebyli sami. Jejich svatební text z Kaz. 4, 9-12, který jim při dnešní příležitosti připomněl br. farář Marek Vanča, ujišťuje, že je „lépe dvěma než jednomu“. Po zdůvodnění tohoto tvrzení text končí přesvědčením, že „...trojnásobný provázek nesnadno se přetrhne.“ Už ne dva, ale tři budou splétat to vzácné vlákno ži-

vota. Přitom jeho pevnost garantuje ten Třetí. Do svého manželství ho na jeho začátku pozvali i Jenda s Evou. A po 50 letech do svědčují i nám: stojí to za to.

Jsme vděční za svědectví i příklad jejich společného života, za jejich otevřený domov, službu sboru i církvi, za víru „skrze lásku dělající.“ Přejeme jim, aby další společná léta života mohli prožívat se svými nejbližšími i v širší rodině sborové ve zdraví, pokoji a nové síle těch, kteří očekávají na Hospodina.

Jana Hojná

Brány památek dokořán - tentokrát v evangelickém kostele

Nahlédnout do kostela Českobratrské církve evangelické v Olomouci, vystoupat jeho věž, užít si příjemný koncert nebo si prohlédnout olomoucké památky během plavby po řece Moravě. To vše umožnil již 4. ročník akce s názvem Brány památek dokořán, která proběhla v pondělí 18. dubna při příležitosti Mezinárodního dne památek a sídel.

Program zahájili hosté z vedení města Olomouce, především primátor Antonín Staněk (dole na fotografii vlevo).

Od 15:00 do 21:00 hodin si veřejnost mohla prohlédnout Kostel Českobratrské církve evangelické, který byl v loňském roce zapsán na seznam kulturních památek. Každou celou hodinu byl k dispozici i průvodce – PhDr. Jan Jeništa. Návštěvníci se dozvěděli například zajímavosti o stavbě a historii kostela, o architektuře i jeho autorovi architektu Otto Kuhlmannovi. Komentovaná prohlídka v 17:00 hodin (Ing. Jan Bartušek) patřila zvonu a věžním hodinám. Díky synchronizačnímu zařízení, které sbor pořídil za podstatného příspěví Rady Města Olomouce, hodiny odbíjejí naprosto přesný středoevropský čas.

V 18:00 hodin přerušil komentované prohlídky koncert Konzervatoře Evangelické akademie (skladby J. S. Bacha, L. van Beethovena a dalších hudebních velikánů).

Od 18:00 do 21:00 hodin bylo možno využít historických plaveb po řece Moravě, tedy mj. prožít i pohled na kostel z vodní hladiny řeky Moravy, která protéká v jeho těsné blízkosti.

Brány památek dokořán jsou v Olomouci poměrně novou akcí, která však rok od roku vyvolává u Olomoučanů i návštěvníků města čím dál větší zájem. Při příležitosti

Mezinárodního dne památek a sídel je každý rok zpřístupněna vždy jedna památka. Loni to byl Husův sbor, předloni Konventní zahrada Klášterního Hradiska a v roce 2013 Korunní pevnůstka.

Webové stránky:

<http://brany pamatekdokoran.olomouc.eu>

Příští rok vyjde nový Evangelický zpěvník

Milé sestry, milí bratři, v souvislosti s blížícím se 100. výročím vzniku Českobratrské církve evangelické v roce 2018 plánujeme vydat nový zpěvník. Zpěv společných písní je významnou součástí našich bohoslužeb, spoluutváří naši osobní zbožnost, tvoří jednotu v Kristu, vzdělává a utvrzuje nás ve víře. Chceme, aby zpěvník v našich sborech nesloužil jako další doplněk ke zpěvníkům, které nyní užíváme, nýbrž aby je zcela nahradil. Proto stojí za to věnovat připravovanému zpěvníku mimořádnou pozornost. Chceme být připraveni přijmout dílo, které ovlivní podobu našich bohoslužeb i naši zbožnost v dalších letech.

Nový zpěvník připravuje synodem k tomu pověřená komise od roku 2004. Děkujeme jí za to, obsah a rozsah vykonané práce je nepředstavitelný.

Uskutečnilo se již mnoho besed ve sborech, seniorátech, vyšlo mnoho článků v církevním tisku. Synody byly o postupu příprav vždy plně informovány.

Letošní květnový synod bude schvalovat konečný výběr písní a osnovu celého zpěvníku. Tento krok, který vzhledem k celkové-

mu velmi náročnému harmonogramu práci nelze odkládat, považujeme za důležitý.

Přijímejte přejně, vděčně a radostně, že církev žije a smí čerpat z pokladů dávných i současných.

Informujte se, ptejte se, zvěte k besedám členy komise.

Modlete se, prostě Boha o sílení těch, kdo na novém zpěvníku pracují.

Prostě Boha o požehnání díla, které tak významně bude sloužit Boží oslavě a naší víře.

Veškeré informace ke zpěvníku naleznete na <http://novyzpevník.evangelnet.cz/>.

Vaši
Daniel Ženatý,
synodní senior

Vladimír Zikmund,
synodní kurátor

Hostem na kazatelně byl také farář Marek Vanča

V neděli 24. dubna z kazatelny zahlaholil zvučným hlasem náš host – bratr farář Marek Vanča z Krucemburku. Nejprve však – po úvodním čtení a modlitbě – zazpívala a zahrála mládež. Pamětníci si tak připomněli krásné časy, kdy mládež zpívala při nedělních bohoslužbách pravidelně. Teď stáli před námi potomci oněch mladých lidí a v nás vzkličila naděje, že je neslyšíme naposled. Bratr farář pak trochu napovídal dětem před odchodem do nedělní školy a už jsme se soustředili na jeho kázání, jehož mottem byl Jan 14, 1-6. „Já jsem ta cesta, pravda i život...“ Na závěr zaznělo: „K Bohu můžeme přijít jen skrze Krista. Jedině On, který je nám přítomen, a víra, důvěra, vložená do něho. To je to, co nám dává budoucnost. A tak zkusme méně spekulovat, ptát se a více spoléhat na toho, který je cestou, pravdou i životem.“

Jak bývá zvykem po ohláškách, bratr kurátor položil našemu hostu pár otázek.

Jak jste se na své dráze faráře zapojil do práce v církvi, kde jste působil a co děláte teď?

Celkem 19 let jsem byl farářem v Lanškrouně, odtud se známe s Dankou a Evou Trefnými (Daniela Kenning a Eva Dostálová Palová). Teď jsem už 10 let v Krucemburku a také seniorem Poličského seniorátu. Rovněž jsem členem představenstva Jeronýmovy Jednoty.

Využívám této příležitosti a chci vás požádat – pamatujte na dary pro Jeronýmovu Jednotu. Nezapomeňte, že „dary mají bolet“. Budete od Jeronýmovy Jednoty potřebovat peníze na opravu fary, ale pamatujte i na ostatní sbory. Víím, že církevní domy jsou věci materiální, na druhé straně – domy bez věřících by neměly smysl, ale potřebujeme, aby byly v pořádku. Ještě můžete přispívat do konce května.

Jak vidíte financování církve v souvislosti s odlukou církve od státu?

Myslím, že se asi zmenší počet sborů a působnost církve se soustředí spíš do měst. Ale důležité je, aby Syn člověka našel víru na zemi.

Kristus v církvi aneb křesťané na zemi

Mat. 5, v. 14, 16. Vy jste světlo světa. Nemůžeš město na hoře ležící skryto býti. Tak svět' světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré a slaví Otce vašeho, kterýž jest na nebesích.

Takto promlouval Ježíš k učedníkům a potažmo jistě k velkému zástupu lidí, kteří se dostavili k jeho kázání na hoře. Takto ocenil Ježíš lidi, kteří přišli poslouchat jeho slova. Těmto lidem, jen proto, že za ním přišli, dal do srdcí potěšení, řekl jim, že jsou blahoslavení, když jsou prostí (slovy Bible chudí duchem), že jsou i plačící, ale potěšení budou, jsou blahoslavení když jsou tiší a obdrží dědictví na zemi, žádají-li spravedlnosti, dočkají se jí, že milosrdní milosrdenství sami dojdou, když mají čisté srdce uzří Boha (v jeho zjeveném obraze či snad v jeho skutcích), kteří působí pokoj budou nazváni syny Božími, když trpí pro spravedlnost, budou vnímat své členství v Božím království a blahoslavení budou i když jim bude spíláno od zlých lhářů. Mají se přitom radovat a veselit, protože budou žít (i na zemi) ve společenství lidí označeném jako nebe. V tomto budou motivem Božího království pro celou okolní společnost, kterou příkladem vlastního života povedou a tak se stanou solí země.

Nám se může naskytnout otázka, kde se najednou tak snadno vzalo tolik dobrých lidí, když víme, jak člověk dokáže hřešit a když někdy zaslechneme poukazy na všeobecnou špatnost lidskou. Odpověď je však zcela prostá. Vždyť člověk je Božím dílem, sám je vlastně pro Boží království na zemi stvořen a také ostatní, kteří tam nebyli, jsou schopni slova Božího království přijímat,

protože stvořený člověk stejně většinou tím dobrým prakticky skutečně žije.

A dále se dočkali tito lidé (a potažmo díky apoštolům i my) celé řady přesných a užitečných přikázání, konkrétně pro mnoho životních situací, jejichž plnění je lehké a snadné, abychom měli v této snaze konat dobro, plnou jistotu. Všechna tato slova máme dnes stále pro sebe, jsou kdykoliv po ruce, jsou naším vlastnictvím. Podle nich křesťané jednají, mají podle nich zřízeny vlastní rodiny a tím působí na okolní svět, který tento život přijímá, oceňuje a do značného stupně si taky svůj život podobně upravuje. Křesťanské církve jsou u nás povoleny (včetně církve židovské), jsou tak součástí státního zřízení, dříve bývávalo vyznání víry i nařízeno.

A kde se učili ti, kteří nevěří, kde berou pokušení v srdcích, která ke skutkům nevěry někdy vedou? Tato pokušení jsou ovšem také součástí života, vlastně jaksi souvisí s příbuzností člověka s životem zvířat, protože jak dnes víme, to stvoření člověka a zvířat šlo určitou (dlouhou) dobu po společné linii. Ovšem člověk ta přivlastňující pokušení má regulovat, je k tomu vybaven především rozumem a má k tomu i napsáno platné desatero, podle kterého dle slov apoštola Pavla může dobře hřích poznávat. Říká například, že kdyby neznělo přikázání nepožádáš, ani by nevěděl, že žádost je hříchem. Ježíš tak navazuje na starý zákon, jednoduše a účelně.

V životě si však nemůžeme hned hrát na dokonalé, každý můžeme někdy zakopnout, ale na druhé straně každý stupeň plnění Ježíšových slov je užitečný, jak nám napovídá podobenství o rozsěvači. Boží lid již

svou přítomností a nebojme se to zde říci, i vnitřní přítomností Krista ve svém nitru, jak nám to sdělil i sám pán Ježíš a opakovaně to zdůrazňovali i apoštolé, tak vlastně toho Krista nese jako ve-

likou moc pro celou společnost. Tím ovšem nese-me i podíl na moci státní a tato – ať vědomky či nevědomky – v tomto duchu také docela často, někdy i zcela běžně, do jistého stupně jedná. Takže očekáváme-li Krista, máme jej vidět tam, kde na zemi již je, tedy v lidech, v nás. A tak tomu bylo od Ježíše ve všech dobách až dodnes. Dnes se ukazuje na spoustu špatností, korupci a nekonečných ma-sových krádeží majetku, které společnost zasahují

uvnitř i mimo státní hranice a na pohled to vypadá, jakoby se křesťanství opouštělo. Ale podívejme se na věc trochu z nadhledu. Copak to nebylo všechno i v minulosti? Bylo, a ne vždy se na to poukazovalo, někdy se to i opěvovalo: „Že peníze světem vládnou, staré přísloví, že se jimi divy stanou...“ A společnost na tom zlém částečně stála. A právě dnes, že to vyplouvá z hlubin tajností, se na to poukazuje, dostává se to na soudy, bojuje se proti tomu, copak to není taky pokrok ve smyslu plnění Božího zákona? Takže společnost se snaží správně orientovat a my můžeme mít naději, že to, co je dobré, bude narůstat. Můžeme si být jisti, že v naší společnosti život podle evangelia tvoří její základ a velkou část.

Tak špatnost, často už jen tím, že se dostává na vrchol, tedy na světlo, vlastně zaniká před očima světa i ve skutečnosti. (To je vlastně i duchovní smysl Zjevení sv. Jana.)

A co my ve sboru, kde je naše místo? Copak to nejsme i my, kteří jsme přišli Ježíši naslouchat? Jsme to ve skutečnosti všichni, kteří z Jeho slov žijeme, je to naše přítomnost, konkrétně naše společenství, kde se oslovujeme, scházíme se a jednáme. A tak mně to přišlo na mysl, když při kázání bratra faráře Vančí dne 24. 4. 2016 bylo vzpomenu to včerejšího jubilejního výročí svatby našich milých Evy a Jana Bartuškových, tedy trvání jejich krásného společ-

ného života po dobu 50 let. Všichni jsme vnímali tu radost ze života, která na nás bezprostředně často působila, tak jsme jim všichni radostně přáli a vzpomněli si na jejich opravdovou stálou přítomnost, na jejich práci, úsilí a pomoc v každé možné situaci. Ta radost byla tak všeobecná a bezprostřední, celé naše společenství bylo nějak dokořán otevřeno a hovor nepřestával ani na cestě domů. Tedy, jsem si jist, že naděje budoucnosti, o které se bratr farář při kázání zmínil, je skutečností i té naší současnosti a budme tomu rádi a děkujeme i našemu Pánu, který nám to dává a jistě se raduje v těchto chvílích s námi.

RNDr. Josef Chmela

Setkání učitelů NŠ MSS 2016

Setkání učitelů NŠ se konalo v Prostějově v sobotu 2. 4. 2016 od 9:30. Celkem se nás sešlo 20 dospělých a 8 dětí z Olomouce, Prostějova, Přerova, Šumperka a Ostravy. Z našeho sboru nás jelo pět. Prostějovští připravili příjemné prostředí a pohoštění. Děti měly možnost vyžít na sborové zahradě i při výtvarné činnosti v místnosti.

Br. farář Jan Jun všechny přivítal a představil Janu Hofmanovou, farářku sboru ve Šternberku, která se podílí na přípravě katechetických materiálů pro učitele a připravila hlavní program pro toto setkání.

Začali jsme všichni spolu s dětmi. Písni (EZ 205), modlitbou a krátkou pobožností, jejímž základem byly verše z 10. kapitoly Markova evangelia (od v. 13) – Nechte děti přicházet ke mně... Po písni 678 se děti odebraly ke svému programu.

Sestra farářka Jana Hofmanová vybidla přítomné, aby se představili a řekli pár slov o nedělní škole ve svém sboru. Dalšími tématy diskuse byly vzpomínky na nedělní školu, co si kdo z dětství pamatuje, na své pocity. A na závěr zamyšlení, co pro nás osobně bylo rozhodující na cestě víry.

Další částí programu byla přednáška, úvaha Jany Hofmanové. Přednesla pohled skupiny, která tvoří katechetické materiály pro učitele NŠ. Nad čím přemýšlejí. Co by NŠ měla být. Je to čas oddělený (např. podání ruky, zapálení svíčky na začátku, podání ruky na konci). Měla by mít liturgický

rámec. Není to jakékoli setkání. Děti by se měly naučit ztišit, soustředit se na jednu věc. My, učitelé bychom měli dětem hodně naslouchat. Jen tak se dozvíme, nad čím přemýšlejí. Na co můžeme navázat. Klást otázky, pracovat se symboly, postoji, gesty. Ve druhé části Jana Hofmanová nastínila profil dětí, co je pro děti určitého věku typické. Každá neděle má mít svůj význam sama o sobě, i když je součástí většího celku (příběh Abrahama). Je důležité najít si pro sebe, v čem nás osobně text oslovuje, v čem je pro nás poselstvím do našeho života, osobní svědectví děti ocení.

Po výborném obědě plném rozmanitých lahodných pokrmů (stehýnka, roláda, sekaná, různé druhy salátů, zeleniny) následovala ukázková lekce Jany Hofmanové: Práce s uměleckým obrazem s dětmi.

Na stěnu byl promítnut obraz: **Marc Chagall – Abraham et les trois anges** (1966)

- I. Co na obrázku vidíte?
- II. Jaký z něho máte pocit?
- III. Co je tam důležité, hlavní?

- IV. Četba příslušného biblického oddílu Genesis (Abraham v Mamre)
- V. Jaký je postoj Abrahama, zkuste si tak stoupnout jako on, jak se cítíte, kam se dívá, co asi říká, co si myslí
- VI. Kam až sahá ruka, co andělé, co dělají, okraje obrazu, co to znamená
- VII. Závěr – shrnutí: Mluvili jsme o Božím vedení, spolehnutí se na Boha, aniž by nám to někdo servíroval na stříbrném podnose.

Setkání hodnotíme jako inspirující, užitečné, potřebné, pozitivní. Poděkování patří Janě Hofmanové za precizní přípravu programu, vedení workshopu a podnětnou přednášku, za vedení ukázkové hodiny; prostějovským za milé přijetí; všem účastníkům za otevřenost a možnost sdílení.

Adéla Gabrielová

Zemřel Jan Šimsa

V úterý 5. dubna 2016 po dlouhé těžké nemoci zemřel v kruhu rodiny Jan Šimsa. Rozloučení s br. farářem se konalo v Blahoslavově domě (sbor Brno II) v sobotu 16. 4. ve 14 hod. Po shromáždění se účastníci sešli ke společné vzpomínce v Losově sále. Uložení do hrobu se konalo v neděli 24. 4. v Prosetíně po bohoslužbách.

Jan Šimsa (2. 10. 1929 – 5. 4. 2016) působil v Ymce, v Lize lesní moudrosti, Svazu mládeže, v poválečném brigádnickém hnutí, Středoškolském kroužku a na konferencích Akademické Ymky. Vystudoval Akademické gymnázium a Husovu bohosloveckou fakultu. Vedl řadu ymkařských a evangelických brigád. Na vojně byl přeřazen do oddílů PTP. Jako vikář a farář působil na sborech ČCE v Pardubicích, v Praze na Vinohradech, v Klášteře nad Dědinou a v Prosetíně. Spoluzaložil hnutí Nové orientace. Na schůzi farářského spolku, na jehož činnosti se léta aktivně podílel, veřejně vystoupil proti způsobům, jimiž StB získávala nedobrovolné spolupracovníky. Byl zbaven státního souhlasu k výkonu duchovenské služby. Pracoval pak jako zaměstnanec Ústavu makromolekulární

*Evangelický farář a signatář Charty 77
Jan Šimsa, archivní foto*

chemie. Podepsal Chartu 77. Zastával se vězňů, podílel se na vydávání samizdatu, přednášel, působil v M-klubu. Sám byl vězňem a nesčetněkrát vyslýchán. Inicioval znovuzaložení Masarykovy společnosti, podílel se na činnosti Občanského fóra v Brně, Hnutí československého porozumění a obnově práce sociálně demokratické strany. V roce 1991 byl vyznamenán řádem T. G. Masaryka „Za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva“.

evangnet.cz

2. zasedání 34. synodu ČCE v Praze

je svoláno na dny čtvrtek 19. – sobota 21. května 2016. Pracovní jednání synodu (od čtvrtka 19. 5. od 13.30 hod. do soboty 21. 5.) bude probíhat v Opletalově ul. č. 1337/29 (sídlo Autoklubu ČR). Bohoslužby ve čtvrtek 19. 5. se budou konat ve sboru ČCE na Vinohradech, Korunní ul. 60 od 19 hod. Synod bude ukončen v sobotu odpoledne.

Zasedání synodu mimo jednání v komisích jsou veřejnosti přístupná. Srdečně vás všechny zveme k účasti jak při jednání synodu, tak při slavnostních bohoslužbách.

Za Moravskoslezský seniorát se synodu zúčastní: Marek Zikmund, Noemi Batlová, Štěpán Janča, Mojmír Blažek, Antonín Plachý a Jana Grollová.

nb

Hledáme zájemce, kteří by v létě učili děti v krajských sborech

Do Bohemky a Veselinovky, českých vesnic na Ukrajině, každé léto přijíždějí dvě dvojice studentů, které se tři týdny (někdy i více) věnují místním dětem. Pomáhají jim zdokonalovat češtinu, vypráví jim biblické příběhy a hrají si s nimi nebo zpívají.

Vesnici Bohemka založili potomci pobělohorských evangelických exulantů v roce 1905, reformovaný sbor tam vznikl o rok později. V roce 1962 byl z nařízení sovětské vlády zrušen a obnoven byl až v roce 1992 po vzniku nezávislé Ukrajiny. Letos na podzim uplyne 20 let od dokončení stavby tamního kostela, jehož základní kámen byl položen v roce 1994 za přítomnosti tehdejšího synodního seniora Pavla Smetany.

Jednou z posledních osad založených potomky pobělohorských exulantů byla v roce 1912 Veselivka na území dnešní Ukrajiny. Původní název Sirotinka se několikrát měnil, současně jméno nese vesnice od roku 1950. Tamní evangelický sbor byl založen pravděpodobně v roce 1923, zrušen byl stejně jako v Bohemce roku 1962 a obnoven až v roce 1998. Díky finanční pomoci Českobratrské církve evangelické se podařilo zakoupit býva-

lý obchod a přebudovat jej na útulnou modlitebnu.

České evangelické sbory v zahraničí, které, ač nejsou součástí Českobratrské církve evangelické, jsou s ní spojeny vztahem vzájemnosti (Bible, zpěvník, tradice, Sbírnka kázání, časopisy, kontakty). Tradicí je i letní pobyt českých studentů, kteří se věnují tamním dětem.

Doprava, bydlení a strava je zajištěna, slušné kapesné také. Máte-li chuť se vypravit za českými krajany na Ukrajině, podrobnosti rád sdělí Miroslav Pfan – farář v Libiši, pověřený péčí o české evangelické sbory na Ukrajině. Psát lze na miroslav.pfann@evangnet.cz.

Profesor ThDr. Pavel Filipi
26. 5. 1936 - 28. 12. 2015

Profesor ThDr. Pavel Filipi pocházel z rodiny tolerančních písmáků z vysočinského Telecí. Narodil se 26. 5. 1936 v Praze. Jeho otec, presbyter Českobratrské církve evangelické, Jan Filipi patřil do kroužku laických žáků prvního starozákonníka Husovy fakulty Slavomila C. Daňka. Pavel Filipi Daňkovi později věnoval svou první akademickou práci (*Pokus o rozbor dogmatických prvků v exegetickém přístupu a systematických závěrů k exegetickému postupu prof...*, 1958) a hlásil se k jeho teologické škole.

Po absolvování Komenského evangelické bohoslovecké fakulty byl tři roky vikářem Českobratrské církve evangelické ve Střešovicích, pak dva roky seniorátním vikářem a tři roky vikářem Josefa Smolíka v Praze u Salvátora.

V roce 1967 se stal asistentem Josefa L. Hromádky. Dílem tohoto svého učitele se zabýval v disertaci (*Farář Josef Hromádka*, 1971), a pak v celé řadě dalších studií (např. *Do nejhlubších hlubin*, 1990). V roce 1974 se habilitoval prací o proudech domácího protestantismu (*Ekumenické motivy v českém evangelictví 19. století*, 1974). Profesorem byl jmenován v roce 1978. V letech 1999–2005 stál v čele Evangelické teologické fakulty Univerzity Karlovy v Praze jako její děkan.

Pavel Filipi byl především ekumenikem. Po dlouhá léta vedl na ETF UK Ekumenický institut, byl členem řady ekumenických mezinárodních grémií i předsedou synodu církvi Leuenberského společenství v České republice. Ekumenické teologii věnoval také opakovaně vydávané *Křesťanstvo* (1996, 1998, 2001, 2012), praktickou pomůcku *Po ekumenickém chodníku* (2008) a zejména knihu,

kteřou sám patrně považoval za svou nejzásadnější, *Církev a církve. Kapitoly z ekumenické eklesiologie* (2000).

Dalšími významnými oblastmi jeho díla byla liturgika (*Hostina chudých*, 1991; *Pozvání k oslavě*, 2011) a homiletika (*Pozvání k naději*, 2006).

Pavel Filipi patřil mezi zakladatele a editory dvou teologických periodik: Studií a textů a zejména *Teologické reflexe*.

Za nejvýsostnější teologický žánr považoval výklad biblického textu. Nikdy nepřestal být aktivním a žádaným kazatelem nejen ve své církvi. U příležitosti Filipiho sedmdesátin vyšla jeho sbírka kázání *Kolik zbývá z noci* (2006) a pozornost si zaslouží i knížka meditací *Kdo slyší můj nárek? Poselství kajících žalmů* (1997).

V únoru roku 2008 uzavřel Pavel Filipi svou přednášku *Smrt* určenou nemocničním kaplanům zpaměti odříkanou první otázkou Heidelberského katechismu (1563): „Mé jediné potěšení jest v tom, že živ jsa i umíraje nejsem sám svůj, nýbrž tělem i duší jsem svého věrného spasitele Jezukrista. On svou drahou krví dokonale zaplatil za všechny mé hříchy, mne vykoupil ze všeliké moci ďáblovy a tak mne zachovává, že bez vůle Otce mého v nebesích ani vlas nemůže mi z hlavy spadnouti, ano také mně vše musí sloužiti k dobrému. Proto mě též ujišťuje svým Duchem svatým o životě věčném a působí, že nadále jsem ze srdce ochoten a hotov jemu žiti.“

www.etf.cuni.cz

Noc kostelů 10. června 2016
(Program FS ČCE Olomouc)

- 18.00 Večerní když zvony znějí
- 18.10 Začínáme – otvíráme brány, otvíráme kostely – kurátor Jan Matějka
- 18.20 Někdo mě vede za ruku (písň z Evangelického zpěvníku)
- 18.30 Husitské chorály – trombony a žestě KEA
- 19.00 Noc v chrámě? – farář Aleš Wrana
- 19.30 Půjdeš-li pouští... – program písní a slova pro povzbuzení
- 20.00 Konzervatoř zpívá – pěvecké oddělení KEA se představuje
- 20.30 O ztracené minci, Pokora – pantomima Václav Dostál
- 21.00 Varhan příboj zaduní – KEA
- 21.00 Zpívejte s námi píseň chval – skupina Bohdana Gallata
- 22.00 přestávka
- 22.15 Noc jest přede dveřmi – varhany Eva Čejková
- 22.30 Zpívejte s námi píseň chval – skupina Bohdana Gallata
- 23.00 Někdo mě vede za ruku (písň z Evangelického zpěvníku)
- 23.30 Noční modlitba

18.00 – 21.00 Program pro děti: **Jonáš a velká ryba**

Zpráva z Travné.

Spojme svoje ruce i svá srdce, neboť kde se dva neb tři ...

Vážené sestry, vážení bratři,
obracíme se na Vás s prosbou o pomoc a spolupráci.
Vzhledem k tomu, že náš dům č. 4 na Travné občas prská ve švech a zejména rodiny s malými dětmi nebo starší osoby, které na Travnou také jezdívají, nenacházejí klid a potřebné zázemí, rozhodli jsme se k dalšímu kroku – k dostavbě a rekonstrukci domku paní Veselé – Veselého domku.

Počítáme, že prostory v opraveném Veselém domku nám pomohou v období plánované rekonstrukce velkého domu jako provizorní řešení v době našich akcí, do budoucna s domkem počítáme také jako s bytem správce.

Rozhodli jsme se k opravě částečně svépomocí, protože společná práce nabízí příležitost k hlubšímu budování společenství, navazování přátelství a sdílení. Je to možnost uplatňovat duchovní pravdy prakticky. Ora et labora. Modlí se a pracuj je staletými osvědčené heslo křesťanů. Vy, kdo jste někdy na brigádě na Travné byli, jistě potvrdíte, že získané zážitky a zkušenosti stojí za tu námahu. Ruka přiložená ke společnému dílu připojuje i naše srdce.

Chceme Vás, členy olomouckého sboru, tímto požádat o pomoc s rekonstrukcí. Prosíme Vás, zapojte se. Můžete to učinit hned několika způsoby, z nichž všechny spatřujeme jako velmi potřebné. Vítané budou modlitby, materiální pomoc, finanční dary a přiložené ruce k dílu (podívejte se na rozpis brigád, pozvěte své přátele, rodinu).

Pro veškeré informace o rekonstrukci, brigádách i o tom, jak přispět se můžete podívat sem: <http://setkavanitravna.wix.com/veselydomek>

Finanční dary pro rekonstrukci přijímáme na účet sbírky: 2700874322/2010

Za celý spolek Setkávání Travná Vám děkuji

*Veronika Jurečková, Jared Kenning, Robert Kubíček,
Prokop Stralczyński, Petr Jasinský a Danka Kenningová*

Termíny Veselých brigád

28. 4. – 1. 5. 2016 (čt–ne)

19. 5. – 22. 5. 2016 (čt–ne)

16. 6. – 19. 6. 2016 (čt–ne)

Termíny Mezinárodních brigád

01. – 10. 7. 2016 Mezinárodní brigáda I – česko-americká

01. – 07. 8. 2016 Mezinárodní brigáda II – česko-norská

Přihlašování přes webové stránky spolku Setkávání Travná z.s.

<http://setkavanitravna.wix.com/veselydomek>

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vás srdečně zve na

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

neděle 8. května 2016 ve 14:30 hod.
v evangelickém kostele (ul. Blahoslavova 916/1)

Na programu zazní varhanní a vokální hudba autorů z různých období.

ÚČINKUJÍ

studenti Semináře církevní hudby Evangelické akademie (SCHEA):

Hana Kubíková, Ester Slaninová, Andrea Boháčová,
Julie Tomešová, Michaela Svobodová, Daniela Valchařová,
Eva Čejková, Marta Doubravová, Jaroslava Pražanová,
Pavlna Krupová, Samuel Mach, Jan Trusina, Filip Hanuš Härtel a
Ladislav Moravetz, celocírkevní kantor ČCE a vedoucí SCHEA

Volný vstup.

Výtěžek dobrovolné sbírky bude věnovaný sboru ČCE v Ostravě na podporu zakoupení digitálních varhan do Tránovského sálu.

/nejen/ klavírní
Sakura Itoh
/housle/

večer
Daniel Jun
/klavír/

13/5
Pátek
2016
19.00 hodin
Olomouc
Evangelický kostel
(Blahoslavova 1)

Na programu: W. A. Mozart
F. Schubert
S. Prokofjev

Akce KEA Olomouc v květnu 2016

3. května 2016, 18.00 hod.,
katedrála sv. Václava, Olomouc

**ABSOLVENTSKÝ
KONCERT**

Účinkují:
Anna Muchová – varhany
(ze třídy MgA. Karla Martínka)

4. května 2016, 18.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

KONCERT STUDENTŮ

Účinkují:
studenti ze tříd Gabriely Kummerové
a Aleše Janečka

10. května 2016, 18.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

**ABSOLVENTSKÝ
KONCERT**

Účinkují:
Jana Jurenková – zpěv
(ze třídy MgA. Ivany Mikeskové, Ph.D.)

11. května 2016, 18.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

**ABONMÁ - A4
„PŘEDSTAVUJEME SE“**

Účinkují:
studenti a pedagogové klávesového odd. KEA

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

18. května 2016, 18.00 hod., katedrála
sv. Václava, Olomouc

**ABONMÁ - BONUS
VARHANNÍ KONCERT**

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

23. května 2016, 18.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

KLAVÍRNÍ RECITÁL

Účinkuje: Daniel Jun

24. května 2016, 18.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

INTERNÍ KONCERT

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

28. května 2016, 17.30 hod.,
Arcibiskupský palác, Olomouc

**SLAVNOSTNÍ KONCERT
V RÁMCI FESTIVALU ZUŠ**

31. května 2016, 17.00 hod., Koncertní
sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

KONCERT POK

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

31. května 2016, 18.00 hod.,
Koncertní sál MFO Reduta, Olomouc

**ABONMÁ - BONUS
„POČTA ŽEROTÍNŮ“**

Hledáme dobrovolníky na letní tábory a rodinné rekreace pro osoby s postižením

Chcete strávit o prázdninách smysluplný týden, kde můžete uplatnit svoje schopnosti a vůli pomáhat? Nabízíme dobrovolnickou službu pro osoby s postižením na letním táboře. Díky vám budou moci děti s postižením prožít týden plný neobyčejných zážitků a jejich rodiče si budou moci odpočinout.

Přihlaste se, přijďte a navažte nová přátelství....

Pobyt a cestovné vám bude hrazeno. Možnost započítání do školní praxe. Přijímáme zájemce ve věku od 16 let.

Kdy? 25. 6. – 2. 7. 2016

Tábor pro děti a mládež s postižením, vedou Zdeněk Šorm a Richard Dračka 9. 7. – 16. 7. 2016, Rodinný pobyt s dětmi s postižením za asistence dobrovolníků, vedou Pavel Kalus, Kateřina Soudná

Kde? Tábor Jana Amose Komenského – Běleč nad Orlicí

Přihlášky na prihlasky.srce.cz

Informace na vychova@e-cirkev.cz, tel. 224 999 233.

Letošní **rodinná rekreace v Ptnském Dvorku** se koná v termínu od 7. do 14. srpna. Přihlášky na email pavel.krieg@email.cz.

Kontakty na zástupce sboru:

Administrátor Jan Jun:	723 724 694	jan.jun@evangnet.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

2016-XVII. ročník

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jana Vrajová, Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirn1k1@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 4. 2016

Vyšlo: 1. 5. 2016

Uzávěrka příštího čísla: 21. 5. 2016

<http://www.olomouc.evangnet.cz>